

върху Асколда и Дира, щото като ся върнажи у тѣхъ си, пратили при Гърци-ты посланници, да имъ искать наставници, за да ги научять на Христовѣ-тѣ вѣрѣ. Тѣ имъ пратили единъ Епископъ, който дошълъ въ Киевъ, хванѣлъ прѣдъ народа и князіе-ты, да проповѣдува за Спасителя, неговы-ты чудеса и за чудеса-та, кои-то направилъ Богъ въ Вехтыя-Завѣтъ. Сичкы го слушали съ вниманіе, и кога-то свършилъ рѣкли: «Ные дорѣ не видимъ сами съ очи-ты си едно таквози нѣщо, какво-то ся случило съ тримата оныя отроци въ пеща, нѣма да повѣрваме.» и му прѣдложили да хвърли въ огъня Евангеліе-то, кое-то ималъ въ рѣцѣ-тѣ си, па му ся обѣщали да ся покрѣстятъ, ако не изгори. Тогава епископъ-тъ извикалъ; «Господи! прослави си имя-то и прѣдъ тоя народъ» и запратилъ книгѣ-тѣ въ огъня. Евангеліе-то си останѣло цѣло; упазили му ся даже и корделы-ты, кои-то были вързаны у него. Руси-ти смаяни отъ това чудо, начинѣли да ся крыщавать (867 г.). Нѣ войнственный Олегъ убилъ Асколда и Дира, та ся поспрѣли за нѣколко врѣмя успѣхы-ти на христіанство-то. Нѣ кога-то възлѣзълъ на прѣстола Игоръ, дружина-та му была повече-то покрѣстена, и христіани-ти си имали въ Киевъ даже и черковѣ въ честь-тѣ на Пророка Ілія.

ГЛАВА ВТОРА.

Управленіе на черковѣ-тѣ.

§. 66. Уряждане на Българскѣ-тѣ Іераршіѣ; нейно-то отношеніе камъ-то цариградскыя Патриархъ; Българскый священноначалникъ въ отношеніе камъ другы-ты епископы. По-забѣлѣжителны отъ Българскы-ты Митрополиты.

Іераршія-та на Българскѣ-тѣ черковѣ ся наредила по образа на Гръцкѣ-тѣ. Най-върховно-то ѣ управленіе было въ рѣцѣ-тѣ на Прѣславскыя Архиепископъ и на Епископы-ты, кои-то завѣсяли отъ него. Причети-ти на приходскы-ты черковы състояли отъ священници-ты, диаконы-ты и пѣвци-ты. Митрополити-ти и епископи-ти ся подѣржали отъ правителство-то, кое-то разнасяло заради тѣхъ десятка отъ свои-ты доходы, или пакъ имъ ся отетѣяло земѣ и населены имоты; а приходско-то духовенство ся подѣржало само съ доброволны-ты жертвы на свои-ты еноритяны.